

Mai mult decât un izvor: un strop de suflet!

Izvorul Tămăduirii

parohiaizvorultamaduriiibotosani@yahoo.com

izvorultamaduriiibotosani.iasi.mmb.ro

facebook.com/Biserica Izvorul Tămăduirii

Botoșani, Parcul Tineretului 2A

11 Iunie 2017

APARE GRATUIT DUMINICA

NR. 24 (696) † ANUL XIV

DUMINICA TUTUROR SFINȚILOR

Perioada zilelor de după Paști (Penticostarul) se termină cu Duminica Tuturor Sfinților. Tot acum se încheie și ciclul sărbătorilor cu dată schimbătoare care a început din Duminica Vameșului și a Fariseului. În viața Bisericii au existat mulți sfinți. Există și astăzi, trăind printre noi cu smerenie și fără să atragă atenția asupra lor înșiși în vreun fel. Unii dintre sfinți sunt cunoscuți tuturor și mulți dintre creștini le poartă numele, sărbătorindu-și onomastica în zilele lor de prăznuire. Printre aceștia se numără Sfântul Dimitrie, Sfântul Gheorghe, Sfântul Nicolae, Sfânta Ecaterina, pe care îi cunoaștem cu toții, dar și alții care sunt prăznuți doar în anumite locuri, sfinți locali. Există, însă, și oameni care au trăit și s-au sfințit fără ca viața lor să devină cunoscută. Pe toți acești oameni, cunoscuți sau necunoscuți, care s-au distins prin viața lor

pământească și s-au făcut plăcuți lui Dumnezeu, Biserica îi cinstește în această zi, numită Duminica Tuturor Sfinților. Biografia, faptele și amănuntele importante din viața multor sfinți se află scrise și se păstrează în textele numite Sinaxare. Acolo, în dreptul numelui sfântului citim și o scurtă caracterizare care arată în mod direct cine a fost sfântul. Astfel, un sfânt al Bisericii poate fi descris în

diferite feluri, după viața și sfârșitul fiecăruia. **Sfântul:** Este un om deosebit, care a dobândit lumina Duhului Sfânt și a cărui întreagă viață se caracterizează prin iubirea pentru Hristos.

Martirul sau mucenicul: Este un sfânt care și-a dat viața pentru Hristos, mărturisindu-și credința în El. Numărul martirilor care și-au dat viața pentru Hristos în decursul primelor trei secole, suferind chinuri, se ridică la unsprezece milioane. Martirii care provin din rândul preoților poartă numele de Ieromartiri, în vreme ce martirii din ceata monahilor sunt numiți Cuvioși Mucenici. Martirii care au suferit multe și grele chinuri sunt numiți Mari Mucenici iar tinerele care au mărturisit pe Hristos cu prețul vieții se numesc Cuvioase Fecioare. În perioada dominației Imperiului Otoman (secolele 15-19) s-au arătat și o altă categorie de sfinți mucenici. Aceștia sunt Sfinții noi mucenici și printre ei se numără mucenicii care au preferat să-și piardă viața decât să-și vândă credința. **Cuviosul** este sfântul care provine din rândul monahilor Bisericii noastre.

Mărturisitorul: În acest fel este caracterizat sfântul care-L mărturisește pe Dumnezeu, suportând persecuții și chinuri, fără să fie, însă, ucis. Sfinții mărturisitori s-au arătat cu precădere în vremea iconoclasmului, atunci când au fost prigoniți creștinii care cinsteau sfintele icoane, în secolele VIII și IX. Există **Sfinți Prooroci**, care au trăit în vremea Vechiului Testament, **Protopărinții**, **Sfinții Părinți** – precum Sfinții Trei Ierarhi -, **Sfinții Împărați**, **Sfinții Preaînțelepți** – precum Sfinții Apostoli, Sf. Muceniță Ecaterina, Sf. Mucenic Iustin, Filosoful, Sfinții Doctori fără de arginți Cosma și Damian, Sf. Grigorie Dascălul și alții. Există și alte denumiri care trimit către anumite caracteristici și însușiri ale sfinților și sfințelor Bisericii ortodoxe. Noi trebuie să avem tot timpul în minte faptul că sfinții sunt alături de noi și se roagă lui Dumnezeu mijlocind pentru noi, ori de câte ori, cu credință, le cerem ajutorul, în rugăciunile pe care le înălțăm către ei. Amin.

POSTUL SFINȚILOR APOSTOLI PETRU ȘI PAVEL

Sfinții Apostoli Petru și Pavel sunt sărbătoriți pe data de 29 iunie, după o perioadă de post, care diferă ca durată, în funcție de data Sfințelor Paști. Postul Sfinților Apostoli (popular - postul Sâmpetruului), care precedă sărbătoarea comuna a Sfinților Apostoli Petru și Pavel (29 iunie), este rânduit de Biserică în cinstea celor doi apostoli și în amintirea obiceiului lor de a posti înainte de a întreprinde acte mai importante (*Faptele Apostolilor* 13, 2 și 14, 23). Prin ținerea acestui post se cinstesc darurile Sfântului Duh, care s-au pogorât peste Sfinții Apostoli la Cincizecime; de aceea, în vechime, acest post se numea Postul Cincizecimii. Despre vechimea acestui post mărturisesc, în secolul IV, Constituțiile Apostolice. Martirii ulterioare se găsesc la Sfântul Atanasie cel Mare, la Teodoret, episcopul Cirului, la Leon cel Mare, care numește acest post: Postul de vară sau al Cincizecimii. Postul începe luni, după Duminica Tuturor Sfinților și ține până în ziua de 29 iunie (inclusiv, dacă această sărbătoare cade miercuri sau vineri, dezlegându-se în acest caz numai la pește și untdelemn). Durata lui este mai lungă sau mai scurtă, după cum Învierea din anul respectiv a căzut mai devreme sau mai târziu. Dat fiind rolul major pe care l-au avut acești Sfinți Apostoli ai Mântuitorului în răspândirea creștinismului, Biserica a rânduit ca prăznuirea lor să fie pregătită printr-o perioadă de post, adică printr-o primenire atât trupească, cât și duhovnicească a creștinilor. Această perioadă ne oferă prilejul de a medita asupra misiunii pe care cei doi mari Apostoli ai Bisericii au făcut-o pentru propovăduirea Evangheliei Mântuitorului Iisus Hristos. Postul presupune abstenență, sporirea rugăciunii, pentru ca astfel să înmulțim fapta cea bună, să ne gândim și la suferințele aproapelui, iar Sfânta Biserică să înmulțească lucrarea ei misionară, urmând zelului misionar al Sfinților Apostoli Petru și Pavel, precum și al celorlalți Apostoli ai Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Pe întreaga durată a acestui Post, ca și în cazul celorlalte posturi din cursul anului bisericesc, nu se fac nunți, pentru că perioada de postire nu este compatibilă cu bucuria și petrecerile care însoțesc de regulă nunțile. Postul adevărat este o cale spre desăvârșirea sufletului prin progresul în virtute, iar ca act de cult înseamnă jertfa de evlavie, cântă și supunere către Dumnezeu, aspirând la stabilirea unui echilibru launtric, în care spiritul să domine viața omului. Postul este un auxiliar al efortului de desăvârșire. Unul dintre ucenicii Sfinților Apostoli îndemna:

„Postește dar lui Dumnezeu, un post ca acesta: să nu faci o faptă rea în viața ta, ci slujește Domnului cu inima curată, păzind poruncile Lui și mergând pe calea hotărârilor Lui; să nu se suie în inima ta nici o faptă rea; crede însă lui Dumnezeu, că dacă vei face acestea, dacă te vei teme de El și dacă te vei înfrâna de la orice lucru rău, vei trăi în Dumnezeu”. Postul „extern” (postul de bucate) se desăvârșește prin postul „intern” (postul de păcate); însoțit de rugăciune, duce la comuniunea cu Dumnezeu. „Vei trăi în Dumnezeu”, adică starea supremă de desăvârșire și fericire.

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DESPRE CREDINȚA ORTODOXĂ

Întrebare: Care trebuie să fie relația noastră cu sfinții?

Răspuns: Datorită iubirii lor nețărmurite față de Creator și față de toate făpturile Lui, datorită dăruirii lor desăvârșite și datorită luptei duhovnicești, Sfinții au reușit îndumnezeirea după har, adică asemănarea lor cu Dumnezeu. Astfel, ei mijlocesc la Acela în chip desăvârșit și săvârșesc binefaceri pentru noi. Deci, întâi de toate suntem datori să adorăm cu cinste, așa cum hotărăște Biserica, Sfintele lor icoane și moaștele lor, unde se sălășluiește harul Sfântului Duh, iar în al doilea rând să-i chemăm în rugăciunile noastre. În al treilea rând să le urmăm în credință, iubire, smerenie și, în general, în viața lor sfântă.

Întrebare: Cum poate cineva să ia o hotărâre statornică pentru îndreptarea vieții lui?

Răspuns: Hotărârea definitivă pentru îndreptarea vieții este în primul rând rodul zdrobirii adevărate a inimii omului pentru păcatele lui și, în al doilea rând, al nădejzii nezdruncinate în bunătatea lui Dumnezeu, Care ne dăruiește iertarea păcatelor și viața veșnică. Fără zdrobirea de inimă și nădejde, nu este îndreptare.

Întrebare: Cât de primejdioasă este amânarea pocăinței și a îndreptării noastre?

Răspuns: Amânarea pocăinței și a îndreptării noastre este foarte primejdioasă din două pricini: în primul rând, deoarece cu trecerea timpului patimile se înrădăcinează tot mai adânc în suflet, obișnuința păcatului se statornicește cât mai mult și, prin urmare, îndreptarea devine tot mai dificilă. De aceea, foarte rar se întâmplă să se întoarcă la Dumnezeu cei care-și amână pocăința lor. De obicei rămân în legătura păcatelor până la sfârșitul vieții lor. În al doilea rând, pentru că ceasul morții noastre este necunoscut, așa cum necunoscută este și ziua celei de-a doua veniri a lui Hristos, a sfârșitului lumii și a Judecății. Nimeni dintre noi, fie tânăr, fie vârstnic nu știe dacă mâine va mai trăi. Sfânta Scriptură ne spune: „Adu-ți aminte că moartea nu zăbovește, ci hotărârea morții nu ți s-a arătat. Mai înainte de a muri, fă bine prietenului și, după cât poți, întinde și dă lui” (Isus Sirah 14, 12-13). De asemenea, nimeni dintre noi nu știe dacă lumea aceasta va mai exista mâine. De aceea, Sfânta Scriptură, grăiește din nou: „Nu întârzia a te întoarce la Domnul și nu amâna din zi în zi. Că fără de veste va izbucni mânia Domnului și în vremea arătării vei fi dat pieirii” (Isus Sirah 5, 7). Însuși Hristos a vestit limpede: „Deci și voi fiți gata, că în ceasul în care nu gândiți, Fiul Omului va veni” (Luca 12, 40).

Întrebare: Ce este mândria?

Răspuns: Mândria este sentimentul superiorității față de ceilalți oameni, o părere exagerată pe care omul o are despre sine. Mândria este o identificare sau o înrudire cu egoismul, slava deșartă, cugetul măreț, îngâmfarea, invidia și aroganța. „Mândria este urâtă și lui Dumnezeu și oamenilor” (Isus Sirah 10, 7). Aceasta este „prima cauză a îndepărtării omului de Dumnezeu” (Isus Sirah 10, 12) și „izvorul oricărui păcat” (Isus Sirah 10, 13). Sf. Ioan Scărarul o numește „începutul și sfârșitul tuturor relelor”, într-adevăr, din aceasta se naște orice păcat și din ea vine orice cădere.

PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Miercuri 14 iunie	18 ⁰⁰	Paraclisul Sf. Icoane Portărița
Vineri 16 iunie	14 ⁰⁰	Spovedanie
	17 ⁰⁰	Sf. Maslu cu 7 preoți
Sâmbătă 17 iunie	7 ⁰⁰	Sf. Liturghie, pomenirea morților
	14 ⁰⁰	Spovedanie
	18 ⁰⁰	Vecernie
Duminică 18 iunie	7 ⁰⁰	Utrenia și Sfânta Liturghie
	11 ⁰⁰	Program de bibliotecă
	18 ⁰⁰	Vecernie

Hoții

Au venit hoții în pustie, la un bătrân călugăr, și i-au luat tot din chilie. Tot ce avea. Mai rămăsese acolo un vas. Călugărul s-a uitat prin chilie după ce au plecat hoții, a văzut vasul rămas și a alergat după dânșii: „Stați puțin, ați uitat vasul acesta. Luați-l și pe acesta, fiindcă eu tot n-am trebuință de el. Voi n-ați făcut decât să mă eliberați de lucrurile de care nu aveam nevoie”. Hoții au fost atât de impresionați, încât i-au dat înapoi tot ceea ce luaseră, și unii din ei s-au făcut și ei călugări, și s-au pocăit pentru toate relele pe care le făcuseră până atunci.

Înțeleptul și dovleacul

Un înțelept, gândindu-se la planurile lui Dumnezeu, zicea: „De ce o fi făcut Dumnezeu ghinda atât de mică într-un stejar așa de mare, iar dovleacul atât de mare cu un vrej așa de mic? Eu să fi fost în locul lui Dumnezeu, puneam dovleacul în stejar, iar ghinda în vrej”. Întâmplător se afla sub un stejar. Și deodată i-a căzut pe nas o ghindă.

- Dacă era dovleac? se întrebă speriat înțeleptul. Nu-mi spărgeam capul? Așa că planurile lui Dumnezeu sunt sfinte.

Lauda cea bună

La un om credincios veni unul care-și lăuda nevasta, zicând: „Nevastă-mea e foarte frumoasă!” Credinciosul scrisese atunci pe hârtie un zero. „Este și bogată”. Credinciosul mai scrie un zero. „Este și de neam mare!” Alt zero. „Este și harnică”. Mai scrie un zero. „Femeia mea este și blândă!” Încă un zero. „Este și femeie de casă”. Iar mai scrie un zero. „Și are și frica de Dumnezeu!”. Atunci credinciosul puse unu în față, zicând: „Iată valoarea femeii tale: 1.000.000 (un milion)”.

La spovedanie

Vine Postul. lute-n grabă
La duhovnic tu alergi,
Ca să mai rezolvi o treabă:
Iar păcatul să ți-l ștergi.

În genunchi te-așezi modest,
lei cu tine și-o batistă,
Și-ncepi fără să te-oprești
Să citești o lungă listă.

Bună treabă, nu-i nici greu,
Dar mai e și-o parte tristă:
Te-ai obișnuit cam rău
Să citești... aceeași listă.

Idolii

Chiar și-n casele creștine,
Vezi la câte unii, frate,
Colțuri, rafturi și vitrine
Cu colecții cam ciudate:

Mărci diverse de țigări,
Băuturi la sticle scumpe,
Bani diverși din multe țări;
Și exemple sunt cam multe.

După felul de colecții
Se-nțelege ușurel
Cine-i colecționarul
Și... cui i se-nchină el.